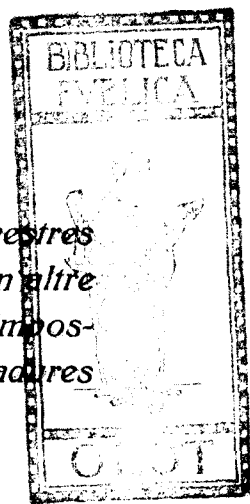

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 19 de Juliol 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. —Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XXI

*Un exèrcit de cent mil mestres
costaria molt menys que un altre
de cent mil soldats i faria impos-
sible i innecessàries les dictadures
a Espanya.*

L'Estatut de Catalunya Des de Barcelona

Cal imposar-se

ENS sembla molt millor, el sistema de medir les idees, per el procediment que es cerca d'implantar-les, que el de graduar la densitat del sentiment, ja que si aquestes tenen un mínim de dignitat i aspiren a una determinació de llibertat, no poden, de cap manera, ésser patrimoni exclusiu d'uns pocs pairalistes, privilegiats en coneixences de profit particular. No obstant, reconeixem el liberalisme d'aquests pocs, als principis del desig de situar la idea dintre alguna esfera plàstica, i que forçosament aleshores, època del pròxim-post afebliment del sentit de ciutadania, havia de resultar estrident.

Però ara, després del temps transcorregut de des la Renaixensa i modelades per les circumstàncies que tan directament afectaren la nostra part material, les idees, porten en sí, un sistema més radical, més humà, que ja no permeten les mitges concepcions. Avui s'és una cosa, íntegrament o per conveniència.

La història, essencialment reflex de la vida de cada dia, ens evidencia la lògica de l'evolució: del feudalisme a la monarquia, d'aquesta a la República, i de la República a un altre règim social que els temps no deixaran pas d'elaborar.

Aquesta successió però, és per els pobles lliures; els que no tenen reconeguda la seva personalitat i es troben sota la jurisdicció d'un altre poble, entestat en assimilar-los, han de seguir, siguin les que siguin les seves preferències, la voluntat dels altres i ofegar la seva per evitar la repressió.

Es per això que trobem insuficient i àdhuc perillosa, la solució accidental que vol donar-se al problema de Catalunya.

Les esquerres, voguen per la prèvia qüestió de la nostra personalitat; les dretes, oportunistes com sempre, eus aquí els resultats que en tenim, creuen arrencar uns beneficis aprofitant la feblesa del monarca.

Aquest mitjà, però, quan tots els partits esquerrans de l'actual Espanya constituïda incorporen en el seu programa les reivindicacions de Catalunya, i quan les actuals circumstàncies serien una esperança si podiem fer factible una solidaritat de procediment, ens sembla un obstacle que s'interposa entre nosaltres i l'horitzó que fitem, ja que és evident que la concessió que facin, per màxima que sigui, no tindrà cap garantia de perdurable estabilitat. Ademés podriem arribar a obtenir una quasi llibertat material; l'esperit però, essència de la vida, d'un poble, restaria pendent del fet material de l'altre poble.

I ens repugnaria també que haguèssim tingut de cercar la solució admetent, com a base, l'obra d'un règim que fou de vergonya.

No per això desconfiem de la bona fe dels que estant elaborant al projecte de l'Estatut de Catalunya, a la formació del qual hi han estat convidats tots els partits d'esquerra; dubtem però, si és que aquests últims hi consignen la seva manera de veure el problema íntegrament, sense desercions, que algun dels seus punts sigui prè en consideració.

El plet de Catalunya és quelcom de massa gran, de massa just, perquè a compta gotes s'hagin d'implorar gràcies reals.

Un poble, quan té raó, ha de saber imposar la seva voluntat. I quan és tota la voluntat d'un poble, la que s'exibeix, deixa d'haver-hi oposició.

Adhuc Lerroux, el polític dels pactes i que no miren amb gens de simpatia, diu, que sostindrà que no es vol com a gràcia otorgada el que per raó, per justícia i per dret se'ns degui.

Els problemes de la vida, que acusen una essencialitat humana, troben, quasi sempre, en les situacions d'esquerra una afinitat.

Ara, aquesta comprensió, sembla serà possible i hem de tenir en compte; en apunts històrics d'aquest temps, tragisversant a caprici d'alguna conveniència, s'ens diu que les esquerres tingueren la culpa ahir de que siguem a on som; ara l'actitud d'aquestes, que forçosament haurà d'inhibir-se davant d'un problema tan capdal, per no interessar els seus radicalismes a la dreta, no sabem com es jutjarà.

Qui més qui menys—però tothom d'una manera deficient, està clar,—sap el que va succeir dies enrera a la presó Model de Barcelona. No és el primer cas i malauradament tampoc serà el darrer si no fem sentir tots la nostra enèrgica protesta a n'aquelles persones en mans de les quals està l'evitar-ho. Potser la nostra veu caurà en el desert (n'hi cauen tantes en terres d'Espanya!) però com a homes tenim el deure ineludible de protestar contra aquests instints més que troglodites que demostra posseir certa gent que conviu entre nosaltres. Es vergonyós que en plè segle XX i en una ciutat d'Europa (d'Europa, senyors!) tinguin lloc uns fets que segurament repugnarien a les mateixes tribus selvatges.

Recordeu l'article amb aquests fets relacionat que publicàvem la setmana passada.

Una volta s'ha llegit allò, hom es pregunta si no haurem reulat deu segles en la història o si màgicament se'ns han endut a un país on les llums de la civilització no hi brillessin encara.

Precisament avui, que la majoria de les nacions cultes donen als llocs de reclusió un caire ben distint del que s'havia estilat fins ara; que s'esforcen a treure'n aquell aspecte primitiu de cosa brutal i feréstega i cada dia es dona un tracte més humà als presos; que va guanyant terreny la teoria de què al delinqüent, més que castigar-lo amb procediments bàrbars el que cal és corregir-lo per mitjà de les llums de la raó i les virtuts del treball; que els directors d'aquests reformatoris, més que un *cabo de varas* és un vertader guia i conseller dels reclusos, en fi, precisament avui que s'humanitza tot el sistema penal, no és doblement vergonyós que uns subjectes s'entossudeixin a perpetuar el record vivent de la Bastilla?

No sabem—ni interessa al cas—quina falta cometeren aquells pobres reclusos, víctimes dels bestials instints d'uns homes que no mereixen el nom de tals. Però tenim la ferma convicció que el dia que recobrin altra volta la llibertat, la Justícia (?) haurà de vigilar-los amb ull més despert encara. És impossible que puguin reconciliar-se amb ella. Aquests homes han de dur, per sempre més, el corc de la rebeldia en les entranyes. Saborosos fruits, adquirits durant llur permanència a la presó! Si aquesta és l'eficàcia que han de tenir a Espanya, no valdria més que prescindir d'elles? I consti que no som anarquistes: reconeixem la lògica inevitable d'una autoritat, d'unes lleis i d'uns codis, però sempre que sien a l'altura de la civilització i no a un nivell inferior que el de les èpoques prehistòriques.

Recordi's Espanya que té un compromís colonial, que és l'encarregada de dur la civilització al nord d'Àfrica. Com podem blasmar el tracte que els rifenys donaven als nostres presoners si a la Península mateix tolerem aquestes coses?

Es necessari, és del tot urgent que les autoritats i el poble en massa elevi als poders públics

A. DOT-ARXÉ

la més enèrgica protesta pels fets ocorreguts a la Model de Barcelona i exigeixi d'ells que no tornin repetir-se. Senyor Bisbe! Vós que escoltàreu a la presó mateixa la queixa del Ximo; Vós que vegereu la desesperació pintada en els seus ulls; Vós que fóreu la causa inconscient del càstig crudel que la mateixa nit sofriren aquells infeliços; Vós heveu d'ésser el primer en protestar, en nom de la Bondat del Crist a qui representeu! Altrament, mai més podrieu parlar en els vostres sermons de les tortures sofertes pels cristians en temps del paganisme, si no féssiu sentir la vostra veu davant d'aquestes altres tortures patides també per cristians, però causades per bèsties cristianes...

L'esperit de les nostres cançons.

Diumenge passat, a l'Estadi de Montjuïc, tot Catalunya cantava. Prop de sis mil orfeonistes vinguts de totes les comarques de la nostra terra enlairaven cel amunt les nostres cançons, sota l'experta batuta d'un home que en aquells moments tenia tota la valor d'un símbol. Lluís Millet, diumenge a l'Estadi, més que el director d'una enorme massa coral, resultava el capità d'un exèrcit, cantant anhels de victòria.

L'Exposició de Montjuïc ha tingut una bella clausura. Val a dir, però, que se la mereixia, tantmateix. Si el poble, el nostre poble veritable, no pogué inaugurar-la perquè n'hi usurparen el dret una gent qui podia més que ell, encara ha estat a temps a tancar-la, i l'ha tancada cantant. Barcelona, i amb ella tot Catalunya, després d'haver vist realitzada la seva obra magna, aquesta meravella d'intel·ligència i de treball, s'aplega dalt de Montjuïc i amb el cor sadoll d'optimisme no ha volgut deixar-la sense entonar, abans, un himne de joia i de triomf. De joia i de triomf, perquè malgrat les traves posades al seu camí; malgrat les adulteracions de que ha estat objecte; malgrat d'ésser-ne bandejat tot allò que pogués tenir una mica de sabor catalana; malgrat l'aire d'encarcament i de cosa oficial que ha tingut de suportar la major part del temps, era una cosa seva, únicament seva, duta a felicitat al preu de grans i perseverants esforços... Per això, diumenge, Catalunya es desfeia en cants, com sorpresa del seu propi infantament...

Catalunya, pots ben cantar mentre treballes i avances que són cosa noble i bella la lluita i el treball quan es broden amb himnes i cançons! Però no cantis només per cantar! Impregna't bé de les paraules dels teus poetes i de les harmonies dels teus músics! Estotja-les cor endins i a l'entonar-les, amb els ulls espurnejants d'entusiasme fes-ne la guia de la teva voluntat. Quants camins s'assenyalaran, quantes fites et poden marcar les cançons dels nostres poetes! Per exemple, quan el gran Maragall et diu en el seu *Himne a la Senyera*

dóna veu al teu cantaire
llum als ulls i força al braç

capacita't amb fermesa del significat d'aquestes paraules: i força al braç. Que elles et siguin com una veu d'alerta pel dia que serà necessari posar en evidència el clam de les nostres cançons. Si Catalunya aixeca una senyera com a símbol dels seus cants, això vol dir que, per ella, a més a més d'un esplai, són l'aspiració a un ideal fet harmonia. Però els ideals no es logren pas cantant només. També cantà fins a desdir la cigala de la falla i això no fou obstacle perquè es morís de fam quan vingué l'hivern. Que no ens passi igual a nosaltres, doncs. Juntament amb la nostra veu, fem sentir ben alta l'afirmació de la nostra voluntat costi el que costi. Que els nostres cants siguin un propòsit i una amenaça alhora! Si diumenge, fou una meravella al constatar com aquells sis mil cantaires obeïen el braç del mestre, quina altra meravella més sublim serà encara el jorn que veurem a tot Cata-

lunya seguint l'home que ens ha de dur vers una gesta heròica! Que la disciplina del cant ens alligoni per una més alta disciplina!

Diumenge, quan eixirem de l'Estadi duent a les vides els dolç persigolleig de les nostres cançons, els jardins de Monjuïc ens semblaren vestits de festa. Els reflectors del Palau Nacional s'enlairaren cel enllà, com uns missatgers de l'esforç i de la vitalitat nostres; les fonts màgiques, somni d'un vident o d'un poeta, eren una vigia de llum i de color; Barcelona reia al peu de la muntanya, tota coronada d'estels; més enllà—l'ovirarem amb els ulls de l'esperit,—tota la Pàtria teixia i desteixia el bell enfilall de les belles aspiracions. Una alenada d'optimisme, de confiança en el demà, ens refrigerà l'esperit i pensarem en el dia venturós que les cançons que acabarem de sentir tindrien una esclatant florida... Es perdran en el aire? No, no poden perdre's. Es tot un poble el qui canta a la unísson:

De tradicions i d'esperances
fix la senyera pel jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de l'infantesa qui s'enfila
de la vellura qui s'en va.
La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

R. PLA I CORAL

Barcelona, Juliol 1930.

Vària

El govern Berenguer dóna ordres per a confeccionar el cens nou amb normes tant deficientes, que resulta que un 30 per cent de ciutadans que tenen dret a votar, no podran fer-ho per no estar inclosos a les llistes que s'estan confeccionant.

Per aquest motiu, «Concentració Republicana» obrirà dilluns vinent, de vuit a nou del vespre, i cada dia a la mateixa hora, unes Oficines Consultives on tots els ciutadans liberals podran deixar els seus noms i adreça, perquè després, quan siguin lliurades les llistes oficials, puguin fer-s'hi les esmenes convenients.

Així mateix, els que faci dos anys que hagin vingut a establir-se en la nostra ciutat, si no volen quedar sense vot, convé demanin el canvi de residència.

«PALESTRA»

La Delegació local d'aquesta entitat fa avinent als seus adherits i a tothom en general que dóna per iniciada la seva actuació, establint un Consultori ortogràfic públic, on seran ateses gustosament tota mena d'objeccions, correccions i demés consultes relatives a la perfecció gramatical de la nostra llengua; en ell, doncs, podran dirigir-se totes aquelles persones (socis o no) que en tinguin necessitat i siguin comercials o particulars els assumptes que els interessin. Podran dirigir-se a l'estatge del «Cafè del Firal», Passeig de Blay, 7.

Així mateix posa en coneixement que han quedat constituïdes quatre ponències encarregades de l'organització i realització dels treballs dintre les seves respectives seccions de Cultura, Obra Social, Organització i propaganda i Cultura física, havent-se iniciat ja seguidament les seves tasques, que oportunament seran donades a conèixer, i per atènyer-les, queden convidats tots els joves a inscriure's als rengles de «Palestra», que havent-se fixat una quota mínima de 0'50 pessetes cada mes, estarà en la possibilitat de tots l'allistar-se.

La Delegació local tindrà cura de fer-nos arribar els beneficis de l'associació en la mesura del possible; que l'ajut de tota la joventut no manqui, i en tot s'arribarà.

BECA DALMAU CARLES

Del Patronat de la Beca Dalmau Carles hem rebut la següent comunicació:

«Per R. O. de 13 de Novembre de 1929, va

crear-se «en la ciutat de Girona una Beca amb la denominació Dalmau Carles, com a tribut d'agraïment a l'eminent mestre i amb l'objecte d'auxiliar els joves d'ambdós sexes que, desitjant dedicar-se a l'estudi, no comptin amb suficients recursos materials per a fer-ho».

El Patronat de la Beca Dalmau Carles recorda a qui pugui interessar la seva obtenció que, d'acord amb la convocatòria feta en setembre de l'any passat, en setembre pròxim es concedirà la primera Beca, segons les següents normes, que disposa el Reglament d'aquesta Fundació:

En la segona quinzena de setembre de 1930, es celebraran els exercicis d'oposició a la Beca, que seran jutjats per un Tribunal nomenat per la Directiva de l'Associació provincial del Magisteri primari de Girona. Amb quinze dies d'anticipació a la celebració de dits exercicis, aquesta Associació anunciarà en la premsa local de Girona i en la tauleta d'anuncis de les Escoles Normals, el lloc, dia i hora de la seva celebració.

L'oposició constarà de dos exercicis, un escrit i l'altre oral. L'exercici escrit consistirà en una composició sobre el tema que proposi el Tribunal i en la resolució de dos problemes d'Aritmètica elemental. L'exercici oral consistirà en la contestació a dos temes insaculats, un sobre Geografia i Història de la província de Girona, i l'altre sobre Rudiments d'Educació cívica i moral, d'acord amb els qüestionaris redactats per l'Associació del Magisteri i que es feren públics oportunament. Els que desitgin conèixe'ls, poden dirigir-se a don Silvestre Santaló, President de l'Associació, Mestre Nacional, Plaça de Sant Pere, Girona, o al Secretari del Patronat de la Beca, don Manuel Sarasa, Hortes, 4, 2on., Girona.

Aquesta primera Beca serà de 500 pessetes anyals, per un màxim de quatre anualitats.

Els aspirants a la Beca, per a ésser admesos als exercicis d'oposició, hauran de dirigir les seves sol·licituds a l'esmentat senyor Santaló, President de l'Associació Provincial del Magisteri Primari. Aquestes sol·licituds s'escriuran en paper comú, fent constar en elles: a) que el peticionari és veí d'algun dels pobles que integren la província de Girona; b) que es major de catorze anys i menor de vint; c) la classe d'ensenyança que desitja cursar.

Per a facilitar la presentació d'instàncies, el seu plaç d'admissió anteriorment assenyalat ha estat ampliat, quedant definitivament fixat del 15 del mes en curs al 15 de setembre pròxim.»

DEL MUSEUM-BIBLIOTECA

La Junta de Govern del Museum-Biblioteca d'aquesta ciutat, ens prega que fem pública la nota que va a continuació.

«En la reunió del dia 5 del corrent mes de Juliol, la Junta de Govern del Museum-Biblioteca, va pendre acords relatius a la solemnitat en deguda forma del vint-i-cinc aniversari de la inauguració de la institució, data la qual s'escau precisament en ocasió de la Festa Major d'enguany.

Es convingué a portar a terme els tres següents extrems:

1er. Aprofitar l'avinentesa per una forta empena en l'organització i consecució de millores: traslladant la sala de Belles Arts de la secció local a la sala IV, fins ara no utilitzada; ampliant, amb una sala nova, la de Belles Arts de la secció general; utilitzant els serveis del personal retribuït necessari per a donar l'embranchida definitiva als treballs d'inventari i catalogacions; i demanant als artistes olotins que vulguin contribuir a la millora, aportant al Museum exemplars seus que formin una genuïna i assortida col·lecció, etc.

2on. Organitzar una Exposició de Iconografia i Cartografia Olotina d'exemplars autèntics i reproduccions, al qual fi, des d'aquestes planes, es crida als posseïdors de cartes geogràfiques, mapes, plànola i gravats, d'Olot i Comarca, perquè vulguin prestar temporalment els seus exemplars, en forma de dipòsits que després seran degudament restituïts.

3er. I donar a la commemoració d'aquestes noces d'argent la deguda solemnitat i la màxima virtualitat i eficàcia, per mitjà d'una inauguració oficial de l'Exposició i les millores, en vigílies de la Festa Major, i posant en joc tots els demés procediments ponderatius que s'ens puguin ocórrer, per tal de renovar l'ambient i ensenyar de nou altra vegada el difícil camí, via la qual no podrà mai ésser degudament substituïda sense

comptar, en primer lloc, amb una adhesió general, sincera i franca envers la institució, promoció cultural integral i genuïna.

L'Exm. Ajuntament, representat en la reunió pel Batlle de la ciutat, En Joan Tresserras Jofré i el Tinent de Batlle Ponent de Cultura, En Baldri Descals Aubert, ha pres pel seu compte el patronatge de la commemoració, acordant una subvenció extraordinària i donant a la Junta tota mena de facilitats i tot el seu seu ajut material i moral. La Junta de Govern, per la seva part, no ha de regatejar la prodigació de tots els seus esforços i la seva actuació.»

COLONIES ESCOLARS D'OLOT

Hem rebut el següent comunicat:

El dia 30 del corrent sortirà la nostra Colònia Escolar composta d'un grup de 25 a 30 (meitat nens, meitat nenes) que anirà a Cadaqués.

Va adherida a la Colònia Escolar de Girona que de pas els recollirà per anar a l'esmentada platja de la Costa Brava.

Els professors i acompanyants de Girona tindran cura també dels nostres nens i nenes, no dubtem que per tractar-se de personal escollit i de la nostra més completa confiança donarà els bons resultats que tothom n'espera.

Ens plau, doncs, assabentar als pares i mares (principalment les darreres pel que fa a les nenes) que per tractar-se de Senyors Professors versats en aquest ram, experts pedagogs i especialitzats per la pràctica de molts anys, que la vigilància serà en alguns casos més estreta que la que es pugui donar a casa dels nens i nenes que vagin a la Colònia i això naturalment serà tant en els banys de mar, principalment, com en els de sol i exercicis de cultura física, aixís com poden tenir igualment confiança absoluta que seran ben alimentats, aconduïts i assistits amb la major cura durant tot el temps que duri la Colònia.

Els nens candidats a concórrer a la Colònia cal que presentin a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament un certificat de llur metge en el qual, en paper corrent, es digui els noms dels pares i del nen i reconegui que li serien convenients els banys. Revisats després per el Senyor Metge Municipal, en cas d'haver-hi acord, seran admesos fins al nombre esmentat.

Faltant molt poc temps per la formació definitiva de la Colònia, es recomana als interessats que no es descuidin de presentar aquests certificats el més aviat possible, perquè la inscripció quedarà closa el dia 25 del corrent.

Es prega així mateix als particulars i comerciants que han rebut comunicats per fer algun donatiu, i tinguin a bé fer-ho, que enviïn a la Comissió de Cultura la quantitat que desitgin subscriure.

Cinema, Teatre i Música

En les sessions de cine del Teatre i Ideal Park, es projectaren uns programes de pel·lícules molt dolents; entre totes, no hi vegérem res que mereixi menció.

Dissabte, dia 12. Presentació en el Teatre Principal de la companyia Rodríguez-Espinosa, amb l'obra «Ha entrado una mujer». La companyia, fluixeta, que, gràcies al seu conjunt, se'n sortiren, no destacant-se cap part principal; si algú ens plagué, fou l'interpret del paper d'Oscarito. L'obra bonica, amb un llenguatge perfecte i alguns passos ben interessants. Poc públic.

El diumenge, tarda i nit, posaren en escena les funcions anunciades, o sigui «Más allá del amor» i «Cuando empieza la vida», confirmant-nos el concepte que n'havíem format el dia anterior. De totes maneres, cal remarcar l'obra de la nit d'En Linares Rivas, en la que els primers actors tingueren una actuació força encertada.

En l'Ideal ens donaren un programa de pel·lícules del que n'esperàvem alguna cosa més, puix els protagonistes eren de primera fila; amb tot i això, al públic li plagué força; com que està acostumat a que n'hi donguin de pitjors, amb una mitjanja ja es conforma.

Dimecres i dijous actua al Teatre la companyia d'En Josep Santpere. No en podem dir gaire res de bo, ja que tingué molt mal encert en escollir les obres, que bé es poden qualificar de dolentes, inclús dintre el seu gènere, no podent captivar l'interès del públic, que sortí força defraudat ambdós dies.

La companyia, amb tot i que hi faltava l'incomparable Arteaga, forma molt bon conjunt, sobressortint per damunt de tots En Nolla, el treball del qual, principalment el primer dia, no es mereix més que lloances. Llástima que un artista aixís es dediqui en obres de tant poca categoria.

Esperem que el dia que torni, senyor Santpere, ens donarà alguna obra de la classe en que ens tenia acostumats en anteriors dates, podent-lo aplaudir com és el nostre gust.

P. J.

Subscripció de la "Concentració Republicana" d'Olot, per les Colònies Escolars i Visita a l'Exposició de Barcelona:

Junta de la «Concentració Republicana»	25'00	Ptes.
Ramon Aubert	5'00	»
Feliu Canal	5'00	»
Gaspar Capdevila	5'00	»
Joan Iglésies	5'00	»
Jaume Coromina	2'00	»
Josep Boigas	2'00	»
Josep Llagostera	2'00	»
Jascinte Busquets	1'50	»
Lluís Jaoul	5'00	»
Francesc Badosa	5'00	»
Isidre Reixach	2'00	»
Ramon Pujol	2'00	»
Domènec Bartrina	3'00	»
Antoni Oliveras	1'00	»
Baldomer Pujol	2'00	»
Josep Canal	1'00	»
Cosme Colom	2'00	»
Jaume Serra	2'00	»
Climent Masdemont	1'00	»
Josep Agustí	5'00	»
Miquel Soler	1'00	»
Peregrí Serrat	0'50	»
Llorenç Sala	0'25	»
Josep Nogué	0'50	»
Sebastià Comas	1'00	»
Mateu Ferrer	1'00	»
M. Ros	1'00	»
Alfons Cels	1'00	»
Jesús Farjas	1'00	»
Marià Espígul	2'00	»
Alfons Cels	1'00	»
Llorenç Camps	0'50	»
Urbà Rosselló	2'00	»
Jaume Freixas	1'00	»
Ramon Calm	2'00	»
Antoni Dot	2'00	»
Total	101'25	Ptes.

Els Esports

En una segona part esplèndida, l'Olot F. C. bat brillantment a la V. U. D. Girona, per 3 goals a 1

Amb el camp ple com el diumenge anterior, es jugà aquest interessant encontre.

Començà la lluita a gran tremp per ambdues parts, portant-se el joc molt igualat; l'Olot semblava encara conservar la moral adquirida en el partit contra el Figueres, internant-se sovint en els dominis de Florenza, que feu una bona defensa del seu marc.

L'Arbó no tingué d'intervenir gaire, per quan la defensa olotina jugà molt segura.

Amb l'empat a zero s'arribà al descans.

Centrada novament la bala, l'Olot semblà jugar millor, i en una bona arrencada de l'ala Saez-Olivé, que estigué jugant excel·lentment, es marcà el primer tanto olotí.

El Girona es defensà braument, però no pogué evitar que li marquessin un segon gol.

Els blancs semblaren animar-se, i anaren en busca del tanto que els hi permetés treure el zero, i ho aconseguiren d'un bon cap d'En Vinyes.

La davantera olotina, ben secundada per la mitja, inicià una arrencada, que acabà amb un formidable xut de Saez, que valgué el tercer tanto olotí, que fou rebut pel públic amb forts aplaudiments.

En aquesta segona part l'Olot fou el millor equip de sobre el terreny, malgrat que els gironins, amb tot i no ésser l'equip d'altres temps, formen un excel·lent conjunt, estant el millor dels seus rengles el tercet defensiu.

Els locals tingueren tots una bona tarda, especialment l'ala esquerra, com ja hem anotat més amunt; a l'ala dreta Oliva no pogué lluir-se, perquè el seu company Puig es ressentia d'una lesió passada, ço que feu que no jugués tal com ens té acostumats; a la mitja, Heres estigué incansable, tinguent intervencions afortunades, ben secundat per Pau i Picola; la defensa, igual que les demés línies, bé, especialment Prunès, que tingué una tarda brillant. Els demés no desmereixeren de llurs companys.

L'àrbitre senyor Torra feu un bon arbitratge, ço que feu que el partit fos jugat dintre la millor correcció.

Demà també l'afició olotina podrà disfrutar d'un interessant partit, doncs hi ha anunciada la visita del reserva del C. D. Europa. Degut a l'alta moral dels nostres jugadors, aquirida en les rescents victòries sobre el Figueres i el Girona, i a la valua de l'equip visitant, aquest partit ha despertat molt interès.

MAXIM

D'ací i d'allà

Hem rebut la convocatòria i base dels Jocs Florals de Manresa, que es celebraran en aquella ciutat el dia 30 d'agost prop-vinent, organitzats per l'«Associació de Dependents de Comerç de Manresa i Comarca».

Hi són cridats tots els poetes de Catalunya; el pla d'admissió fineix el dia 15 del mateix mes.

No ho publiquem per la seva molta extensió; les tenim, però, a disposició de qui ho sol·liciti.

També hem rebut el «Butlletí de l'Associació Independent d'empleats de Banca i Borsa», de Barcelona, que el tenim a disposició dels empleats de Banca local que ho desitgin.

Dimecres, a les sis de la tarda, tingué lloc l'enterrament del jove estudiant Antoni Sacrest Danés, germà del nostre benivolgut company Albert.

Antoni Sacrest era d'un caràcter amable i que es feia apreciar als pocs moments de conèixe'l. Molt intel·ligent, ara als 16 anys acabava el batxillerat, amb una gran predisposició a les matemàtiques i a la química, que feia esperar-ne una vida de profit.

L'acte de l'enterrament fou una verdadera manifestació de dol, que evidenciava les grans simpaties que es sentien per el difunt i la seva família.

ACCIO CIUTADANA s'adhereix de tot cor a la dolor dels seus pares i germans.

Sembla que prompte entrarà en període de franca convalescència el jove pintor Josep Badosa Mayà, que caigué fa unes setmanes a l'església de Sant Pere de Les Preses.

Diumenge passat a la tarda, al carrer de la Llosa, s'esfondrà un balcó ocupat per la senyora Carolina Compte Deulofeu, vídua d'Armengol, que al caure va produir-se lesions greus de molta importància.

Desgraciadament a Olot hi han moltes cases que és probable estiguin en les mateixes condicions; per això precisaria que els delegats de Foment o Sanitat se'n preocupessin, per a evitar algun altre cas.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, so-

GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)

entrada per l'avinguda Paluzie.

Per la senyora Anna Abad, mestressa nacional, fórem convidats a l'exposició de treballs que les alumnes de la seva escola feien els dies 15 i 16 del corrent.

Sentirem no poder-hi assistir. No obstant, per referències, sabem que fou molt lluita.

Demà estaran oberts els estancs número 2 del Passeig de Blay; número 3 del carrer de Sant Rafel i número 5 del carrer de la Proa.

CONSULTORI - JUBERT

MÈDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

Notes de Redacció

Per el número pròxim guardem un interessant article del metge senyor Sala, relacionat amb el problema de l'aigua.

Per manca d'espai, ens veiem també obligats a deixar per la setmana entrant un article del nostre bon amic Josep Pujol.

Advertim que no pendrem en consideració el que se'ns digui, si no va autoritzat amb signatura coneguda.

Impremta de Pere Aubert. Olot

Magatzems de Robes **CASA NYERA**

DE

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats. - Senyora: Abans de comprar, visiti aquests Magatzems

Carrer de l'Aigua, 10 ————— OLOT

Banc Hispà d'Edificació

Avinguda del Comte de Peñalver 8110 (Gran Via) Direcció (Telegràfica) HISPANOFICACIÓN
Teléfon 11270. - Apartat de Correus, 590 (Telefónica)

MADRID

Delegació Regional: Rosselló, 315. - Teléfon, 70021. - BARCELONA

La finalitat que persegueix el Banc Hispà d'Edificació és la de proporcionar:

CASA PROPIA

A TOTS ELS DESHERETATS DE LA FORTUNA PER HUMILS QUE SIGUIN

UN CAPITAL

a qui desitgi aconseguir-lo amb l'estalvi mensual d'una quantitat insignificant

ADEQUADA A LA POSICIÓ SOCIAL DE CADA U

UNA FINCA RÚSTICA

que proporcionarà a qui la adquireixi la satisfacció de treballar per ell i per els seus, assegurant-se un pervindre ditxós, a l'ensens que treballa la seva mateixa terra.

DINER

a comerciants, industrials, amb arreglo als Estatuts, per a el major desenrotllament dels seus negocis o per a emprendre'n altres de nous.

DOTS PER ALS FILLS

s'obtenen amb suma facilitat per els mateixos procediments que la CASA PROPIA, UN CAPITAL, UNA FINCA RUSTICA o DINER, directament o per mitjà dels seus Delegats.

subscribint-se al: **Banc Hispà d'Edificació**

Delegació a OLOT i Districte: Agència de Negocis Vda. de P. BONA VIA - St. Esteve, 21 - Tel. 39

LINCOLN

Xampany Garantit
de Cava

Caves Sant Sadurn de Noya

DIPOSITARI:

Esteve Hostench. - Olot

Hotel-Restaurant de Sant Sebastià

Teléfon, 7

Palafrugell

Situat en el millor lloc
de la Costa Brava

BANC HISPÀ D'EDIFICACIÓ

Delegació Regional: Rosselló 315. - Tel. 70021. - BARCELONA

BALANÇ DE SITUACIÓ en 31 Desembre de 1929

ACTIU		PASSIU	
Caixa	128.418.15	Prèstecs ceditos	309.500.00
Banc Hispà Americà	681.457.14	Fondo d'administració	3.931.362.99
Banc de Bilbao	227.269.65	Fondo de capitalització	1.647.901.83
Valors en custòdia en el B. H. A.	14.316.50	Acreeadors estatuaris.	15.790.48
Mobiliari	69.131.47	Fondo de reserva	13.810.60
Dipòsits i Fiances	1.193.35	Transferència de carnets.	37.693.10
Terrenys.	91.560.00	Prèstecs a formalitzar	280.063.45
Biblioteca.	2.600.53	Acreeadors varis	110.179.90
Prèstecs, anticipacions	1.402.000.00	Impostos.	46.792.86
Deutors a liquidar	9.725.90	Beneficiaris grups	16.139.80
Delegacions.	36.577.74	La Construcció Popular, S. A.	135.618.08
Socis deutors	3.615.897.25		
Efectes a Cobrar.	31.402.65		
Construcció grups	288.256.73		
Fondo d'administració grups	9.774.85		
	6.659.581.91	BENEFICIS.	114.728.82
			6.659.581.91

V.º B.º El President del Consell, *Marquès de Someruelos*.—El Director Gerent, *M. Seguí*.—El Quefe de Contabilitat, *S. Peche*.

Delegació a OLOT i districte: Agència de Negocis Vda. de P. BONA VIA - St. Esteve, 21. - Tel. 39

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

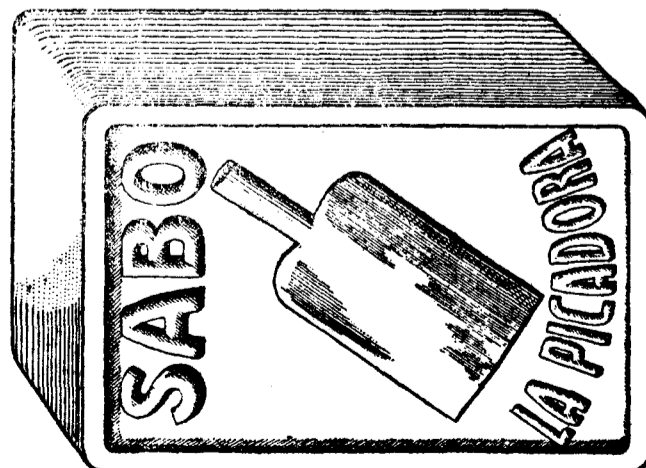
Esteve Molas

Clivillers, 21. — OLOT

DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR

EL DE MÉS RENDIMENT

I EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS

EL MÉS BÓ